

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 34 nummer 6 oktober 2022

ALLERZIELEN VIEREN?

Vieren heeft te maken met feest. Wij vieren een verjaardag, een bruiloft, een overwinning. Uitdrukking van geluk en teken van dankbaarheid. Het gaat om iets wat is gepasseerd: zo oud geworden, het jawoord gegeven, met 2-0 gewonnen.

Toch is 'gepasseerd zijn' maar de helft van het feestverhaal. Iets vieren veronderstelt dat er iets doorgaat. 'Klaar is klaar' is te weinig voor een feest. Om iets dat klaar is, hoef je je niet meer te bekommeren. Je aandacht kan naar het volgende project.

Mijn vader is slachtoffer van de tweede wereldoorlog. Lang geleden, toen ik kind was. Mijn verhaal met hem en over hem is niet dood. Er is een ruimte waarin hij leeft, samen met Jan Willem, een gestorven vriend, toen aan de zelfkant van de maatschappij.

“Op Allerzielen denk ik aan hen. Ik vier de open ruimte waarin zij aanwezig zijn.”

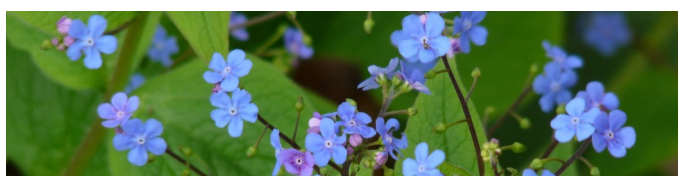
Op Allerzielen denk ik aan hen. Ik vier de open ruimte waarin zij aanwezig zijn. Hun geschiedenis is niet klaar en af. Zij zijn er, samen met alle mensen die ons voor gingen. Ze hebben mijn wereld opgebouwd, en nog steeds. Ik denk aan hen in gemis en dankbaarheid. Ik vier hun leven.

Vieren hoort bij Allerzielen, de doden horen bij ons. Een Franse socioloog merkte op dat kerkhoven meer en meer uit het hart van de steden worden verplaatst naar de buitenkant. Terecht schreef hij: 'een stad zonder kerkhoven is een dode stad'. Allerzielen vieren, versterkt de kracht van het leven.

“Allerzielen vieren, versterkt de kracht van het leven.”

Tjeu van Knippenberg

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 26 november 2022
Verschijningsdatum: za. 10 december 2022

Kopy altijd sturen naar

redactie@avpnijmegen.nl

Oplage: 500 exemplaren

Print: Janssen Repro, Nijmegen

Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclercq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

Clara ter Berg (coördinator): 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

VAN DE REDACTIE:

Wij zijn op zoek naar nieuwe redactie-leden:

1. Iemand die goed thuis is in het Officeprogramma Publisher
2. Iemand die kleine interviews kan houden met parochianen of buurtgenoten.

Aanmelden bij : redactie@avpnijmegen.nl

INHOUD

- 1 **OPENINGSTEKST, TJEU KNIPPENBERG**
- 3 **ALLERZIELEN 2022 , WIJ GEDENKEN, ANS ASBERG**
- 4 **VANUIT HET LOCATIETEAM, CECILE KUIJPERS**
- 4 **VERWARMDE STOELN, JAN BULTE**
- 5 **GEEF ONS MEER GELOOF, THEO BROCK**
- 6 **KRONIEK, CLARA TER BERG**
- 6 **WERKGROEP DIAKONIE, MONIQUE LECLERCQ**
- 7 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 8 **COLUMN, KEES WAARDENBURG**
- 8 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 9 **GELEZEN, DE HEILIGE NATUUR, ROB VAN WOERKOM**
- 10 **LEZING VAN HERMAN HOPMAN: VAN EENZAAMHEID
NAAR DUURZAAMHEID, ROB VAN WOERKOM**
- 11 **ADVENTSWANDELINGEN, ROB VAN WOERKOM**
- 11 **ADVENT, DAT ER LICHT MAG ZIJN, ANONIEM**
- 12 **DAG- EN PELGRIMSKAPEL, KAPELGROEP**
- 12 **TERUGBLIK PELGRIMS 3DAAGSE, MARGREET SANDERS**
- 13 **WEGEN MET ZEGEN VERTREK CEREMONIE, THEO BROCK**
- 14 **KERSTINN, BEPPIE PETERS, ADDY GROOS**
- 14 **SACRED DANCE, MARIJ DE ROOIJ**
- 15 **WE STELLEN AAN U VOOR, BEN EVERS**
- 15 **RARE TIJDEN EN NIEUWE KANSEN, EVELINE VAN ALLER**
- 16 **ANTONIUS OP VAKANTIE, ANTOON JANSSEN**
- 16 **ANTONIUS IN BEELD, CONCERTEN, AGENDA**

ALLERZIELEN 2022

Wij gedenken in onze Paduagemeenschap

De overledenen van het afgelopen jaar,
1 nov. 2021 – 1 nov. 2022

17 dec. 2021	Riks Kramer	84 jaar
17 febr. 2022	Frans Eijkhout	93 jaar
26 aug. 2022	Ton Cobussen-v.den Burg	93 jaar
15 sept. 2022	Co Vanetie	84 jaar

Zondag 30 Oktober 2022 zullen we, in de viering van Allerzielen om 10.00 uur, samen met de nabestaanden, onze overledenen gedenken en een kaars voor hen opsteken. Voorganger is Kees Megens m.m.v. het Larissakoor.

Kras

*Het is moeilijk te bevatten dat dit bestaan,
de volledige weg van schreeuw tot zucht,
zal worden samengevat in een kleine
streep van geboorte– naar sterftejaar.*

*Een godgans leven uitgedrukt in de smalste
horizon van is naar is geweest, eenzame
kras tussen bron en zee.*

Uit de dichtbundel:

Reistijd, bedtijd, ijsijd

Marjolijn van Heemstra

VANUIT HET LOCATIETEAM

Beste mensen, lieve mensen,
Als locatieteam vinden we het belangrijk om u mee te nemen in zaken die nu veel aandacht vragen. Belangrijk, vooral nu ons vaarwater wat woelig lijkt te worden door financiële onzekerheden. Concrete stappen die de afgelopen tijd gezet zijn:

We zijn intensief bezig met een toekomstvisie. Een toekomstplan voor onze locatie. Omdat we dat zelf belangrijk vinden maar ook omdat het Stefanusbestuur dat van ons vraagt. Hoe zien we onze toekomst? Met alles wat we doen en wat ons inspireert én met nieuwe initiatieven. Er zijn twee goede bijeenkomsten geweest met een werkgroep uit onze gemeenschap van zo'n 10 personen. Als groep hebben we gezegd dat we ervoor gaan, er zit immers veel kracht in onze actieve gemeenschap, veel veerkracht, en we staan open voor nieuwe dingen. Heel waardevol, dat vindt het Stefanusbestuur ook.

En tegelijkertijd moeten we realistisch zijn. Het onderhoud van ons huis en van onze gebouwen kent zeer hoge kosten. We beseffen dat we 'te groot wonen' en dus zullen we moeten inleveren. Daar is de werkgroep het over eens. Het parochiebestuur wil ons idee over 'kleiner wonen' horen. Ideeën hebben we, zoals een mooi vieringsgedeelte in de kerk behouden en ook een deel van het parochiehuis. Het vraagt nog verdere uitwerking, maar we zorgen dat het volledige toekomstplan op zeer korte termijn op papier staat en dat u daarvan op de hoogte wordt gesteld. Communicatie met het bestuur is hierbij erg belangrijk.

Coördinator

We hebben al eerder laten weten dat we op zoek zijn naar een coördinator die zich gaat bezighouden met 'vernieuwing', die een motortje in gang gaat zetten naast al het mooie dat we al doen. Hoe kunnen we ons meer laten zien, nieuwe mensen aanspreken, meer naar buiten treden met nieuwe activiteiten, wellicht ook andersoortige vieringen. We zijn ontzettend blij dat Kyra Hoogzaad deze taak op zich gaat nemen. De meesten kennen Kyra waarschijnlijk al, omdat ze vaak aanwezig is bij van alles wat we doen. Wij hebben er alle vertrouwen in dat het een mooie samenwerking wordt!

Antoniuskaars

Er zijn soms van die momenten waarop we iemand bijzonder willen bedanken, feliciteren met een jubileum, of

heel veel sterkte wensen. Meestal kopen we dan een bos bloemen. Maar hoe mooi is het om iets te geven wat echt uit onze gemeenschap komt en een warme verbondenheid weergeeft. Daarom hebben we een speciale Antoniuskaars laten maken met ons Antoniusbeeld en een mooie tekst. De eerste kaars is zondag 16 okt, uitgereikt aan Kiki Vlot, de vrouw van Barry Needham. Barry is bij werkzaamheden aan de dagkapel lelijk gevallen en in het ziekenhuis beland. Gelukkig gaat het beter met hem.

Cecile Kuijpers

VERWARMDE STOELN OP KOMST

Wie heeft er nu geen last van de extreem hoge energiekosten? Vooral gezinnen, maar ook musea, ijsbanen, scholen, zwembaden en kerken hebben grote problemen. Het warm stoken van onze hoge kerkgebouwen was al duur, maar is nu vrijwel onbetaalbaar geworden. Daarom wil het locatieteam graag met verwarmde stoelen gaan werken. In overleg tussen locatieteam en de Stichting Vrienden van Antonius van Padua is daarom besloten 50 verwarmingskussentjes aan te schaffen. Daarmee kunnen 50 stoelen elektrisch via een accuutje worden verwarmd. Het is een begin, maar misschien zijn er straks meer nodig. Het is een dure aangelegenheid, maar je kan dan flink besparen op de hele dure olie-stook van de verwarming. Her en der op de terrassen in de stad kun je deze kussens van 'sit and heat' al zien. Ze verwarmen zitvlak en onderrug.

Om 50-60 stoelen te kunnen plaatsen zullen voor in de kerk in het middenblok links en rechts de eerste 5-6 banken worden weggehaald. Voorbij de grote pilaren blijven de banken staan, zodat het totaalbeeld van de kerk in stand blijft.

We zijn nog op zoek naar een partij passende stoelen. We verwachten dat we over ongeveer 4 weken verwarmde stoelen beschikbaar hebben.

Jan Bulte

Kerkinterieur in 1947, toen er ook stoelen stonden vooraan in de kerk

GEEF ONS MEER GELOOF

Overweging uit de viering van 2 oktober 2022,
(Habakuk 1,2-3; 2,2-4; Lucas 17,3 -10)

(geplaatst omdat deze naadloos aansluit bij de besprekingen die nu gevoerd worden om een toekomstplan te maken voor onze gemeenschap Antonius van Padua)

Inleiding:

De Bijbellezingen van vandaag draaien enerzijds om onze kwetsbaarheid en anderzijds om de bemoediging van het geloof en de bereidheid hiervoor dienstbaar te zijn. We nemen vele beslissingen in ons leven en streven naar zelfbeschikking en zelfverwerkelijking, ook als geloofsgemeenschap. In dat streven zit veel goeds, laat dat duidelijk zijn. Maar we hebben niet alles in de hand, vroeg of laat botsen we op onze grenzen en loopt het leven anders dan we misschien verwacht hadden: iemand laat ons in de steek, we worden ziek, de financiële armslag wordt steeds kleiner, o.a., door de energiecrisis. Dat laatste geldt ook voor onze geloofsgemeenschap waardoor het steeds moeilijker wordt deze kerk en aangrenzende gebouwen te onderhouden. Hoe kwetsbaar of wanhopig we ook zijn, er zit in ieder mens, en ook in onze geloofsgemeenschap, een visioen van een mooiere wereld en groeikracht verscholen, zo houden de lezingen van vandaag ons voor. We worden vandaag overigens ook op onze plaats gezet in de evangelielezing. We worden gepromoveerd tot 'knechten' van Gods Koninkrijk. Zijn we hiertoe bereid?

Overweging:

Als God liefde is, hoe kan Hij dan onheil en onrecht laten gebeuren? Waarom is er oorlog in Oekraïne? Waarom stapelen in ons land de crisissen zich op? Waarom is er ellende? Waarom.....vult u zelf maar in.

We kunnen soms door angst en onzekerheid bevangen worden. Dat merken we ook in de eerste lezing. Ellende is blijkbaar van alle tijden. Daarom voelt het alsof de profeet Habakuk ook ons vertegenwoordigt. Ook wij kunnen worstelen met kwetsbaarheid: niet alleen persoonlijk, maar ook onze lokale geloofsgemeenschap. De beperkte financiële armslag van de Antonius van Padua-locatie dwingt misschien tot ingrijpende keuzes. Wat Habakuk voelt en zegt, dat kunnen onze gevoelens en woorden zijn.

De profeet durft wezenlijke vragen bij de Eeuwige neer te leggen. En door dat te doen ontdekt hij dat deze vragen uiteindelijk terugleiden naar hemzelf. De onvermijdelijke vraag wordt gesteld: Wat doe ik zelf? Waarin durf ik zelf te geloven? Verlam ik mezelf door pessimisme en sluit ik zo elke vorm van genade buiten?

Habakuk gebruikt de Eeuwige als klankbord. Hierdoor krijgt hij inspiratie om zijn visioen, zijn ideaalbeeld, op te schrijven. Een hoopgevend inzicht. Een visioen geeft immers uitzicht, zicht op toekomst. Wie een toekomstvisie verwoordt, wordt zelf actief en kan zo zichzelf vooruithelpen en een inspiratiebron zijn voor anderen. Ook kan die zoektocht een leerschool worden om zaken die niet te voorkomen zijn, of eigen tekortkomingen, een plaats te geven. Dat geeft ruimte om nieuwe wegen te ontdekken.

Hoe is dat voor ons, voor U en mij, voor onze geloofsgemeenschap? Gaan wij in op de uitnodiging om ons visioen op te schrijven, die het goede behoudt en het nieuwe onderzoekt door er woorden en daden aan te geven?

Hoop en het vertrouwen in een betere toekomst zijn van oudsher belangrijke pijlers van de christelijke geloofstraditie. Maar wat betekent die christelijke geloofstraditie anno 2022 voor ons? We leven in een tijd waarin het geloof in een almachtig opperwezen, of de onfeilbaarheid van het instituut kerk, niet meer vanzelfsprekend is. De kern van geloven draait gelukkig niet om absolute waarheden en een opgelegd plichtsbesef. Kern van alle geloof is een fundamenteel vertrouwen in genade. Genade ons gegeven door de Eeuwige, die in wezen liefde is. Genade in de sfeer van: "ik en ook jij mogen er zijn, zijn welkom, hoe onvolledig en niet-volmaakt we ook zijn". Geloven in het geschenk van genade omhelst een gezond vertrouwen in anderen. Geloven is ook het bewustzijn dat u en ik, ja iedereen en dus ook onze geloofsgemeenschap, genade en inspiratie mogen en kunnen ontvangen om zo weer op weg geholpen te worden.

Dat brengt me bij de evangelielezing van vandaag. De apostelen vragen wanhopig aan Jezus "Geef ons meer geloof"? Ze waren namelijk ontmoedigd doordat ze niet begrepen en tegengewerkt werden. Als antwoord hierop moeten ze het doen met Jezus' opdracht tot verzoening en vergeving. Is het dan niet gewoon menselijk dat ze daardoor aan hun missie gingen twijfelen? Daarom verzochten ze "Geef ons meer geloof".

Als reactie daarop spreekt Jezus zijn leerlingen eerst moed in met het beeld van een geloof zo klein als een mosterdzaadje. Ook als je een geloof hebt zo klein als een mosterdzaadje dan kan dat uitgroeien, zo betoogt Hij. Hierdoor kun je boven jezelf uitstijgen zodat je als het ware een reusachtige moerbeiboom kunt verplaatsen. Dat is natuurlijk een typische, in onze ogen overdreven, Oosterse beeldspraak. Wij nuchtere Nederlanders zouden zeggen: Niet bij de pakken neerzitten, alle beetjes helpen. Het evangelie sluit af met, op het eerste gezicht, moeilijk te verteren woorden: "Wanneer ge alles hebt gedaan wat

Vervolg pagina 5

u opgedragen werd, zegt dan: wij zijn maar gewone knechten; wij hebben alleen maar onze plicht gedaan." We kunnen geïrriteerd raken door deze woorden waarin we tot nederige knechten gereduceerd worden die hun plicht hebben te doen. Heeft niet elke mens het verlangen naar erkenning en waardering?

Maar toch, is het welbeschouwd vreemd dat Jezus ons in de evangelielezing vergelijkt met 'knechten'? Dat is misschien zo gek nog niet, want wie is de eerste knecht, en tegelijk de meest nederige, die zelfs zijn leven gegeven heeft voor zijn idealen? Wie heeft gezegd 'wie de eerste wil zijn, moet de dienaar van allen zijn'? Jezus zocht geen status en aanzien. Wie een leerling van Jezus wil zijn, moet dus knecht worden, let wel ieders dienaar maar niemands slaaf.

Het visioen van Jezus is dat wij daartoe in staat zijn, al is het met vallen en opstaan. Hoe beperkt we ook zijn, dat visioen kunnen we proberen in te kleuren.

Theo Brock

21 sept. Jl.: Spontane 'boekenmarkt' van restant boeken van de rommelmarkt die klaarstonden om opgehaald te worden door de DAR.

KRONIEK

Op 15 september is Co Vanetie overleden. Hij is 84 jaar geworden. Hij was een markante man die een vol leven heeft geleid aan de zijde van zijn Gerrie. Begonnen bij de marine, heeft hij na een kleine tussenstop in de horeca zijn mooiste jaren beleefd als hofmeester/purser op het passagiersschip de Rijnpoort. Hij combineerde zijn baan met zijn liefde voor de muziek en speelde op zijn mondharmonica en zong op vele feesten. Samen met zijn vrouw Gerrie, zijn dochter Desiree, Hans en 3 kleinkinderen was gezelligheid en spelletjes doen erg belangrijk. Zeker na het verdriet van het overlijden van hun zoon Ruud, wat een grote klap was. Hij stond voor iedereen klaar en zal daarom zeker een grote leegte achterlaten. Co en Gerrie zijn in onze kerk getrouwd. Zijn afscheid en uitgeleide kon gelukkig vanuit dezelfde plek. Hij zal enorm gemist worden.

VANUIT DE WERKGROEP DIACONIE

De actie voor Oekraïne loopt geweldig

Terwijl de rugzakjes binnendrupelen voor het Surya-project komen er ook nog elke woensdag en zondag pakken incontinentiemateriaal binnen voor Oekraïne; dat gelooft u misschien niet maar in een klein kamertje in de pastorie reiken de dozen al tot het plafond, de garage van Lambert Simons is ook tjokvol en onze Anneke kan in haar eigen huis haar kont niet meer

keren. De vrachtwagens worden straks in Oekraïne met open armen ontvangen!

Kerstactie

Ondertussen wordt de Kerstactie weer in de steigers gezet. Stichting Gast, Vluchtelingenwerk, Home Start en Wereldvrouwenhuis hebben hun lijstjes weer klaar waar de bekende kaartjes van worden gemaakt, de uitnodigingen aan de kerken om mee te gaan doen zijn de deur al uit en ook de scholen (dit jaar bijna alle!) in Nijmegen beraden zich nu of ze zullen gaan meedoen. Schokkend is dat al drie scholen de actie toejuichen maar zeggen niet mee te kunnen doen omdat er teveel armoede in eigen gelederen is.

Kortom, de gang van zaken bij de werkgroep diaconie loopt als altijd goed, maar de omstandigheden waaronder we werken zijn nog nooit zo urgent geweest. Gelukkig helpt de Antoniusgemeenschap volop mee, daarvoor dank!

Erwtensoepectie

Op zondag 20 november zal de **Zevenheuvelenloop** weer gehouden worden. Net als voorgaande jaren willen we dan graag zelfgemaakte erwtensoep verkopen. Bent u bereid ons daarbij te helpen als koker van de soep? Onkosten kunt u, indien gewenst, in rekening brengen. Vanaf 16 oktober t/m 6 november ligt achter in de kerk een intekenlijst waarop u uw medewerking kenbaar kunt maken. Het is ook mogelijk u aan te melden via: secretariaat@avpnijmegen.nl

De belangstelling voor de soep is groot en de Stichting 'Straatmensen' is elk jaar erg blij met onze inzet, daardoor zijn zij in staat thuis- en daklozen de nodige keren een warme maaltijd voor te zetten.

Uw medewerking wordt zeer op prijs gesteld.

Namens de oecumenischewerkgroep diaconie
Monique Leclercq

Neem in deze Mariamaand gerust een kijkje bij Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart.

Beppie Peters

Bronnen: ANTONIUS VAN TOEN ANTONIUS VAN NU 1917-1992
Antonius van Paduakerk 1917-2017, Fotoboek

ONZE LIEVE VROUWE VAN HET HEILIG HART

In deze Mariamaand schenken we in deze rubriek aandacht aan een van de plekken in onze kerk waar Maria vereerd wordt. Nu doen we dat voornamelijk bij het mooie houten beeld van Maria, achter in de kerk en bij de icoon van Maria in de nieuw ingerichte gedachtenisplek in de zijbeuk. Maar in de beginjaren tot aan de komst van het houten Mariabeeld in 1967 vereerden de parochianen Maria in de linker zijkapel gewijd aan Maria, bij het Maria altaar dat ontworpen is door de Amsterdamse architect Pierre Cuypers die gelijktijdig ook het Antoniusaltaar ontwierp dat staat in de rechter zijkapel gewijd aan Antonius. Het altaar is in rood marmer gemaakt en geplaatst door de firma Erkens. In de tombe staan op een verguld fond de initialen SM (Sancta Maria). Het altaar was een geschenk van de Parochie. De tabernakel deur werd gemaakt uit gedreven koper in het atelier van de gebroeders Arends (lange tijd een bekende juwelier aan de Berg en Dalseweg tegenover Het Molentje).

Op het altaar staat het beeld van Onze Lieve Vrouwe van het heilig Hart. Dit beeld is geschonken door een welgestelde parochiaan.

Ieder jaar in de Meimaand werd het beeld met veel bloemen versierd door de Mariacongregatie. Ten tijde van het 'Rijke Roomsche leven' was de kerk de sturende factor in het maatschappelijke leven en waren er allerlei groeperingen in de parochie, de zogenaamde congregaties. Er was ook een Mariacongregatie voor jongeren die hun plechtige communie hadden gedaan. (jongens en meisjes apart natuurlijk). Zij traden vaak massaal, kleurrijk en triomfantelijk naar buiten, vooral tijdens processies. Of er in die tijd ook kaarsen mochten worden opgestoken bij het Maria-altaar is mij niet bekend. Daarvoor moeten we te rade gaan bij oudere parochianen die deze tijd als kind nog hebben meegemaakt bij AvP.

Ook dit beeld heeft een vriendelijke uitstraling waarbij het stralende hart van Maria alle aandacht naar zich toe trekt. Het is jammer dat bij dit beeld het kindje Jesus ontbreekt zoals vaak wel bij andere beelden van Onze Lieve Vrouwe van het Heilig Hart.

O.L.V. van het Heilig Hart bij Mariafeest

Het Maria-altaar

Column

Kees Waardenburg

Koffiepraat.....

Zondag 25 september. Lezingen: Amos 6, 1-7; Lucas 16, 19-31.

Voorganger Jésus Baena, m.m.v. Gregoriaans koor.

Met een krachtig “goede morgen” nam de dienst een aanvang. Zo krachtig dat ik bijna spontaan terug groette. Groet en wedergroet. De Heer zij met u, met u zij de Heer. Binnen die wederkerigheid ontvouwde zich ook deze dienst. Ik noem expres dat mooie woord “wederkerigheid”. Twee dagen voorafgaande aan deze dienst vierde het Vincent de Paul Centrum haar tien jarig bestaan. Feestelijk en pontificaal (met bisschop en al). “Wederkerigheid” was het sleutelwoord in het denken van een van haar sprekers, Hans Boutellier. “Als wederkerigheid wegvalt in onze samenleving is er geen samenleving meer. Toenemende eenzaamheid en boosheid is dan het gevolg”. Voorbeelden te over. Hoe het tij te keren?

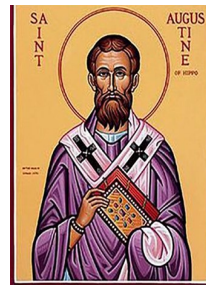
De lezing was uit Amos, een boer uit Tekoa. Profeet in een zeer kritische periode in Israël. De rijken worden rijker en de armen worden armer. Omdat ik voorvoelde dat ik wel eens wat woorden in de overweging zou kunnen missen (mijn gehoor gaat ook wat achteruit) noteerde ik enkele woorden. “Kloof, durven we in de spiegel te kijken, bij name gekend zijn, gerechtigheid en nog eens gerechtigheid”. Met één oor luisterend gingen mijn gedachten onwillekeurig naar Brazilië, bakermat van de Bevrijdingstheologie. De priester Paulo Freire schreef er: Pedagogie van de onderdrukten. Niet: vóór de onderdrukten, maar ván de onderdrukten. Ik heb het boek vroeger verslonden. Onderdrukten zijn onze leermeesters en niet andersom. Ondertussen, moet ik bekennen, gingen mijn gedachten ook uit naar de stranden in Brazilië die heerlijk moeten zijn. En dat allemaal omdat ik met zekerheid meende te weten dat de voorganger Jésus afkomstig was uit Brazilië,

Bij het schrijven van deze column bleek trouwens de titel in mijn herinnering toch verschoven te zijn naar Pedagogie vóór de onderdrukten. Zo diep zit blijkbaar een onbewust gevoel van superioriteit. Slachtoffers van de toeslagenaffaire weten ervan mee te praten.

Bij de koffie viel ik van de ene verrassing in de andere. Jésus is niet afkomstig uit Brazilië, maar uit Spanje. Vervalt daarmee mijn dromerij? Ik zat er weliswaar naast, maar mijn dromerij had me ondertussen wel gebracht

naar het hart van Amos. Bij het tweede kopje koffie vertelde iemand dat elke woensdagavond om 19.00 uur in de Padua Pelgrimskapel een kort samenzijn is onder leiding van Jésus. Er wordt gelezen, in stilte gemediteerd, gebeden en gezongen. Volgens een oeroud model, ontstaan bij het begin van de kerk. En ik voeg er nu goochem aan toe: dit model is concreet uitgewerkt in basisgemeenten van onderdrukten in..... Brazilië.

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee

H. Augustinus van Hippo

TAFEL DER ARMEN

Ik heb deze keer gekozen om dit lied, dat we op 13 november in de viering gaan zingen, in “Antonius op weg” te zetten. Ik denk dat het geen aanvullende tekst nodig heeft. In deze tijd van letterlijke armoe en ook van armoe van onze geest, is dit lied erg op zijn plaats. Lees het rustig en ontdek de warmte, de kracht, zorgzaamheid en de opdracht in dit lied.

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,

onder de hete zon, op de akker

heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.

Aardekracht, zonkracht is Hij, licht der mensen,

dat wij elkaar verblijden en doen leven,

brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar wie niets hebben,

wie zal hen hieraan deelgeven?

Wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?

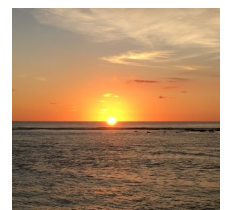
Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?

Hij die alles zal zijn in allen,

heeft ons bestemd om aarde

jouw aanschijn te vernieuwen.

Addy Groos

GELEZEN

De heilige natuur, Karen Armstrong

Karin Armstrong schreef onlangs een boek:

De heilige natuur.

Als bioloog, maar ook als liefhebber die graag in de natuur wandelt was ik benieuwd wat Armstrong ons mededeelt. Voordat ik daarop in ga eerst iets over natuurbeleving in ons land.

Ik denk daarbij natuurlijk aan twee regels uit het gedicht *Domweg gelukkig in de Dapperstraat* van de dichter J.C. Bloem:

En dan: wat is natuur nog in dit land?

Een stukje bos, ter grootte van een krant...

Redelijk somber genoteerd. Echter, wie hier velden, bos of duinen doorkruist ontkomt haast niet aan de voorgeschreven en uitgezette wandelpaden, al dan niet bewegwijzerd met behulp van rode, groene, blauwe of wit gekleurde paaltjes. Daarnaast ook de speciaal aangelegde fietswegen, mountainbike routes, en paden voor paardenliefhebbers. Voor verdwalen hoef je niet bang te zijn. Alles via knopenpuntroutes in kaart gebracht en met GPS makkelijk te volgen. Dus op mooie zonen zomerse dagen allemaal druk, druk, druk. Dat er voor de dierenwereld minder en minder plaats is zal niemand verrassen. Geen wild meer te zien, alleen nog super tamme grazers her en der op uiterwaarden. Ook verlies aan vogelgeluiden waar het dramatisch verlies aan insecten ook zeker debet aan zal zijn.

Bossen, duinen, ook open wateren of de bergen in het buitenland, op de eerste plaats plekken bedoeld voor entertainment of voor het aangaan van fysieke uitdagingen. Natuur als onze speeltuin.

De ontgoddelijking van de natuur vanuit joodse en christelijk geloof met in haar kielzog de rationele en empirische natuurwetenschappelijke opvattingen van de 17^e en 18^e eeuw maakten korte metten met het idee dat de natuur goddelijk of zelfs maar heilig zou kunnen zijn. Integendeel elk wetenschappelijk experiment liet klip en klaar zien dat de natuur gehoorzaamt aan wetten door de mens ontdekt. Vervolgens kon diezelfde mens met behulp van die wetten een technologie ontwikkelen waardoor de natuur bijkans één onuitputtelijke bron werd van mineralen, olie, gas en andere bodemschatten, daarnaast tevens leverancier van energie, plantaardig en dierlijk voedsel in overvloed. Dat zoiets uiteindelijk ten koste ging van diezelfde natuur, daarvoor werd wel gewaarschuwd maar dat werd zoals vaak, te laat serieus genomen.

En nu worden we geconfronteerd met een snelle opwarming van de aarde, een rampzalig verlies van natuurgebieden en biodiversiteit en een nauwelijks te stoppen vervuiling van onze milieu. En onze aarde als goedkope dumpplaats voor plastic, landbouwgif, drugs, medicijnen, industrieel afval. Geen twijfel mogelijk, we zullen, willen wij overleven anders met de wereld moeten omgaan.

Ik lees het boek van Karen Armstrong. Ze schrijft over de 'heilige natuur'. Over het oude Chinese begrip *Qi*. Een begrip dat niet te verwoorden, te definiëren of te beschrijven is,

maar dat te maken heeft met iets als energie waarvan alle leven vervuld is, die werelden van planten, dieren mensen en goden harmonieus met elkaar verbindt en tot hun volledig potentiaal laat ontplooiën. *Qi* is een kracht die aan de oorsprong staat, een essentie van het zijn. *Qi* is geen god of enig ander wezen die boven de mensheid staat. Nee, Hemel, aarde en mensheid vormen samen een continuüm waarin de mens geen bevoorrechte positie heeft, maar waar de mens samen met de 'tienduizend dingen van de natuur' één lichaam vormt met het universum.

Armstrong schrijft over 'tao', de eeuwige weg die niet in woorden kan worden uitgedrukt, maar die een weg, een proces is die we moeten gaan om de ware realiteit te ontdekken.

Dat lukt alleen als we onze manier van waarnemen zorgvuldig veranderen.

Armstrong schrijft over het Indische begrip 'rta', ook weer een alomvattende heilige onpersoonlijke bezielende kracht, niet te beschrijven, wel te ervaren als het sublieme geheel, dat vanuit zichzelf expansief uitvloeit en de kosmos, de mensen en de goden zelf tot stand brengt. Zo zijn alle vogels,

alle dieren en alle bloemen een belichaming van de goddelijkheid die hen had geschapen en had alles in de wereld een heilige kracht. Armstrong laat ook zien hoe ook vanuit de Indische Vedanta, vanuit de Zen, vanuit de joodse kabbala, maar ook bij de Byzantijnse monnik Dionysius de Areopagiet gelijksoortige opvattingen van deze heilige werkelijkheid ontwikkeld worden. Keer op keer laat ze zien hoe mens, natuur en het goddelijke met elkaar op een bijzondere wijze verbonden zijn in plaats dat zij gescheiden entiteiten vormen.

In een hoofdstuk schrijft Armstrong heel indringend over *dankbaarheid*. Wij moderne mensen drukken zelden dankbaarheid uit voor de natuurlijke ritmen van de natuur; de dagelijkse zonsopkomst en -ondergang, de jaarlijkse terugkeer van de lente, de oogsten in de herfst etc. Al die ritmen waarvan ons leven zo afhankelijk is. Beschouw dat niet als iets vanzelfsprekends.

In het laatste hoofdstuk noteert Armstrong dat confucianisten, taoïsten, hindoes, boeddhisten, de oude Grieken eeuwenlang een ontvankelijke gemoedstoestand ontwikkelden – in yoga, stil zitten, meditatie, poëzie of ritueel – die hen in staat stelden voorbij de oppervlakte van de werkelijkheid te kijken en daardoor de heiligheid te ontdekken die in de dingen van de natuur aanwezig zijn.

In het laatste hoofdstuk noteert Armstrong dat confucianisten, taoïsten, hindoes, boeddhisten, de oude Grieken eeuwenlang een ontvankelijke gemoedstoestand ontwikkelden – in yoga, stil zitten, meditatie, poëzie of ritueel – die hen in staat stelde voorbij de oppervlakte van de werkelijkheid te kijken en daardoor de heiligheid te ontdekken die in de dingen van de natuur aanwezig zijn.

Het is absoluut een lezenswaardig boek waarin wij wellicht in

de gaten krijgen dat wij door onze manier van wetenschapsbeoefening en technologische benadering van de werkelijkheid iets fundamenteels over het hoofd hebben gezien, of misschien zijn kwijt-geraakt.

De ondertitel van het boek luidt: *Hoe we de relatie met onze natuurlijke omgeving kunnen herstellen*. Dan blijven er toch een aantal vragen. Een betrekkelijk voor de hand liggende vraag is: 'doen die andere culturen het beter dan wij wat betreft milieu en natuurproblemen, wat betreft verlies aan biodiversiteit? Daar heb ik mijn twijfels over.

Tegelijkertijd moeten we erkennen dat een terugkeer naar premoderne vormen van kennis, van leven niet direct een optie is. Een seculiere levensbeschouwing, een mechanistisch wereldbeeld, een consumptivistische leefwijze is ons bijkans in de genen gaan zitten. Mens als autonoom individu, die alle waarheid, zekerheid en identiteit uit zichzelf wil halen. Oplossingen voor klimaatproblemen die toch vooral vanuit de technologie gezocht worden, duurzame groene energie die ons economisch welvaartsniveau niet mag verminderen.

Maar als een terugkeer wellicht niet mogelijk is, blijft de vraag: hoe komen we vanuit deze, onze situatie dan wel op de goede weg waardoor we de relatie met onze natuurlijke omgeving kunnen herstellen? Vooralsnog vinden we met de natuur geen effectief contact dan indirect, via negatieve effecten, in termen van opwarming van de aarde, kooldioxide-uitstoot, immense insektensterfte, etc. Toch macaber dat pas via deze 'omweg' het besef van onlosmakelijke verbondenheid ons duidelijk wordt?

Misschien laat deze hele problematiek ons zien dat de situatie waarin wij beland zijn onderdeel uitmaakt van een veel groter probleem dat te maken heeft met schaduwzijden van de mens. Schaduwzijden die onderbelicht blijven omdat ze misschien voor ons bedreigend zijn wanneer wij ons er ten volle van bewust worden. Bijvoorbeeld de vraag: hoe kunnen of willen wij leven, wij mensen die aan de ene kant onszelf willen zijn, ons eigen project, uniek, autonoom, heersend over de dingen en de natuur, wij mensen die voortdurend met iets nieuws bezig moeten zijn, tegelijkertijd beseffend dat we breekbaar zijn, reuzen op lemen voeten, zo van elkaar afhankelijk, onderworpen aan diezelfde natuur, uiteindelijk.... ten dode opgeschreven.

Hoe kunnen we, hoe willen we, in de situatie desondanks ruimte geven aan die 'tienduizend dingen van de natuur'?

Zijn wij in staat, durven wij ons terug te trekken, om daarvoor de ander, de natuur tot zijn recht te laten komen, om daarin zelf ook tot bestaan te komen?

Rob van Woerkom

LEZING

Van eenzaamheid naar duurzaamheid

Op 13 november 2022 wil Herman Hopman (velen van jullie zullen hem ongetwijfeld kennen als de fameuze trompettist die al een paar keer bij ons in de kerk heeft gespeeld) een lezing geven getiteld: **Van eenzaamheid naar duurzaamheid.**

Herman begon zijn muziekstudie op zeer jeugdige leeftijd. Als hoofdvakdocent trompet en docent onderwijzer was hij o.a. verbonden aan Het ArtEZ conservatorium te Enschede. De vakken didactiek, methodiek en ontwikkelingspsychologie hadden daarbij zijn speciale aandacht. Later volgde hij een spirituele scholing 'Handreiking Geestelijke Groei' bij de Jezuïet Karel Douven in het centrum Bergkristal te Haaren. In 1995 stopte hij als docerend musicus trompet en begon met de opleiding psychosynthese, welke in 2000 werd afgerond. In datzelfde jaar startte hij zijn praktijk voor Psychologische en Geestelijke Hulpverlening. Aansluitend volgde hij de Diakenopleiding via het Aartsbisdom Utrecht. Deze opleiding geeft hem een dieper inzicht in de menselijke nood. Opkomen voor gerechtigheid vraagt immers om een optimale betrokkenheid op de ander.

Op 13 november 2022 wil hij aan de hand van het gebed **ONZE VADER**, kijken vanuit een psychologisch perspectief, hoe om te gaan met het begrip De WIL.

De lezing (met muziek en beeldmateriaal) begint om 11.30 uur, dus in aansluiting op de dienst van 10.00 uur, na het koffiedrinken in de kerk.

U bent van Harte Welkom

Rob van Woerkom

Bijzondere actie van Antonius

Ingestuurde kopy:

Wie o wie heeft op de rommelmarkt een puzzel gekocht met een achtergrond van zeilschepen? Er is een wonder gebeurd. Antonius heeft het ontbrekende stukje gevonden: een stukje mast met zeil! Zie onder aan zijn voeten.

En dan Zondag 16 okt. jl: Monique herhaalt deze boodschap bij de koffiepauze en wat blijkt. De puzzel is terecht gekomen bij Tineke en Theo. Hun kleinkinderen misten na het leggen van de 1000 stukjes één stukje en dat had Antonius aan zijn voeten liggen voor hen!

ADVENTSWANDELINGEN

Vorig jaar hebben we tijdens de adventstijd een viertal prachtige wandelingen kunnen maken. Leden van onze geloofsgemeenschap, samen met een aantal andere mensen gingen door weer en wind, soms met de nodige regen, toch op pad om een aantal gedachten met elkaar te delen. Iedere zondag een verschillend thema, die door een persoon vooraf aan de wandeling werd ingeleid.

Ook dit jaar willen we tijdens de komende advent op de vier zondagen weer een viertal wandeling vanuit onze kerk organiseren. Samen wandelen, en daarbij momenten vinden van rust, bezinning en uitwisseling.

De wandelingen zullen plaatsvinden op:
**zondag 27 november, zondag 4 december,
zondag 11 december en zondag 18 december.**
We starten rond 11.30 uur vanuit de kerk.

Dit jaar kiezen we voor een algemeen hoofdthema: *Thuiskomen*. Hierbij zou je kunnen denken aan vluchtelingen die een nieuw thuis zoeken, aan thuiskomen bij jezelf, is het leven een groot leren thuiskomen?

We starten weer vanuit de kerk na een korte inleiding. Die inleidingen worden verzorgd door Corné van Iersel, Kyra Hoogzaad, Jesus Baena, Henrike van Riel en Rob van Woerkom.

Rob van Woerkom

Adventdat er licht mag zijn

Dat er licht mag zijn:

*licht in onze ogen
dat we elkaar kunnen zien,
zo goed als nieuw.*

Licht in ons hart:

*dat wij ruimte scheppen,
plaats maken voor velen.*

Licht in onze gedachten:

*dat wij komen tot nadenken
en eerlijke besluiten.*

Licht in onze huizen:

*dat er vriendschap en gastvrijheid mag
heersen.*

Licht in onze relaties:

*dat we te zien zijn,
niet verborgen voor elkaar.*

Wij bidden dat er licht mag zijn

*in onze gemeenschap
om elkaar bij te lichten,
elkaar toe te schijnen
met geloof in Hem die zegt:
Ik ben het licht van de wereld,
vandaag en alle andere dagen
tot in eeuwigheid.*

*Heer, geef ons uw licht.
(anoniem)*

*Taizeviering tijdens 3daagse
Pelgrimage Wegen met Zegen*

met Zegen, van Huissen naar de Antonius van Paduakerk in Nijmegen. Bij de Mariakapel met de mooie naam 'Onze Lieve-Vrouwe-van-de-bloeiende-Betuwe' staken we een kaarsje op en genoten van de meegenomen kloosterkoek. De volgende stop was in Pleisterplaats Ressen, waar we een ochtendgebed hielden. Hier wordt elke werkdag om negen uur een ochtendgebed gehouden. We genoten van een heerlijke lunch en gingen verzadigd en gesterkt op weg naar Nijmegen.

In Nijmegen hadden we geluk. De Jacobskapel was open, omdat er Santiagopelgrims in de kapel aanwezig waren. Mooi om een pelgrimsstempel voor in ons Pelgrimsdagboek te krijgen op deze speciale plek. De Stevenskerk was dicht, maar gelukkig was de koster bereid ons toch binnen te laten om te genieten van deze kerk, die dit jaar 750 jaar bestaat. Via de Molenstraatkerk, waar we ook zomaar naar binnen konden, liepen we vervolgens – toch wel enigszins vermoeid – de laatste kilometer van de 21 km die we die dag hebben afgelegd en kwamen in het pelgrimshuis van de Antonius van Paduakerk. Het avondeten werd verzorgd door leden van Zij aan Zij. Na een Taizémeditatie kropen we onze bedden in en sliepen we allemaal heerlijk.

Ook het onbijt op de vroege zaterdagmorgen werd verzorgd door de vrouwen van Zij aan Zij. Nadat we de vertrekceremonie in de kerk hadden meegemaakt, gin-

gen we met frisse moed van start voor de laatste wandeldag van bijna twintig kilometer. Het motregende zachtjes, maar we merkten dat een beetje regen tijdens het pelgrimeren eigenlijk geen punt is.

Op deze tocht kwamen we weer op betekenisvolle plaatsen, waar we gastvrij werden ontvangen. Zo kwamen wij in de gemeenschapsruimte en de stillteruimte van woongemeenschap het Eikpunt in Lent, waar we getrakteerd werden op koffie/thee en op een meditatie. Onze laatste stop was in het mooie, oude kerkje aan de dijk in Bommel. Via Angeren ging het verder naar Huissen.

We liepen deze derde dag vooral in stilte. Wat een contrast met de herrie van de kermis in Huissen, vlakbij het klooster, die ons tegemoet kwam. Nadat we samen wat hadden gedronken en gedeeld hoe we deze pelgrimsdagen hadden ervaren, namen we afscheid als vrienden. Pelgrimeren verbindt, dat hebben we allemaal ervaren.

We kijken terug op een mooie eerste begeleide pelgri-

mage. Dit smaakt naar meer. Als je ook een keer mee wilt doen, hou dan onze website in de gaten.

Begeleiders: Wilma Hartogsveld, Marga Zwiggelaar en Margreet Sanders

WEGEN MET ZEGEN VERTREK CEREMONIE

De afgelopen maanden hebben kleinere en grotere groepen wandelaars deelgenomen aan de Wegen met Zegen vertrekceremonie in de pelgrimskapel. De deelnemers op zondagochtend zijn meestal individuele wandelaars die met een of twee bekenden op pad gaan. Op aanvraag wordt ook op andere dagen voor grotere groepen de ceremonie verzorgd. Uit reacties van deelnemers blijkt dat dit ritueel als start van de pelgrims-wandeling, en als bezinningsmoment, zeer op prijs wordt gesteld.

Deze ceremonie wordt namens de Antonius van Padua gemeenschap verzorgd door Jeanine van Weert en Theo Brock. Onderdelen van de ceremonie zijn: een welkomstwoord, het aansteken van de Wegen met Zegen kaars, pelgrimsliederen, een meditatieve wandeling langs de engelenramen in de kerk (opgeluisterd door klankschalen), en een aantal inspirerende woorden. Uiteraard zijn ook belangstellenden vanuit de Antonius van Padua gemeenschap van harte uitgenodigd om de ceremonie bij te wonen, ook als je (nog) niet van plan bent de pelgrimsroute te gaan lopen.

Heb je belangstelling meld je dan aan op de Wegen met Zegen website: <https://www.wegenmetzegen.nl/>.

Dit jaar staan de ceremonies gepland
zondagochtend

20 november en 18 december
van 8:30-9:00 uur.

Deelname is gratis.

Wegen met Zegen, vertrekceremonie

Kerst-Inn 2022 wordt weer opgestart

Bij de zeer succesvolle rommelmarkt hebben we als Kerst-Inn groep heel veel kerstspulletjes verzameld die nu op de sacristiezolder opgeborgen zijn.

Daarmee kunnen we gezellige inpakdagen beleven en een mooie Kerstfair opbouwen.

Als Corona geen streep door de rekening zet is er op **Zaterdag 17 en Zondag 18 december 2022 een sfeervolle gezellige Kerst-Inn** met een kerststal tentoonstelling die dit jaar gegroepeerd wordt in Kerstthema's, een Kerstfair om kerstinkopen te doen en

ook een gezellig Kerstcafé met dit jaar hulp van en aandacht voor Bakkerij Koekkoek

Bakkerij Koekkoek

Bakkerij Koekkoek is een banketbakkerij, opgericht voor jongeren met een psychiatrische kwetsbaarheid en een afstand tot de arbeidsmarkt. Door middel van ervaringsdeskundige begeleiding met doelen op maat, leren ze werkvaardigheden (zoals bv. op tijd aanwezig zijn en samenwerken) en ontdekken ze hun talenten, waardoor ze uiteindelijk een passende plek op de arbeidsmarkt kunnen innemen en daardoor een andere plaats in de maatschappij.

De jongeren zullen voor het Kerstcafé bakken en meehelpen in de bediening. Wij kregen dit aanbod en grijpen het met beide handen aan omdat we het vinden passen bij onze gemeenschap.

Op Zondagmiddag 18 december is er een kerstconcert met samenzang van bekende kerstliederen. En we sluiten af met Glühwein in het Kerstcafé

Als u nog Kerstspulletjes hebt voor de Kerstfair kunt U die vanaf nu afgeven aan Addy Groos of Beppie Peters of neerleggen in de voor-sacristie.

Van 12 t/m 16 December zijn wij aan het werk in de Pastorie om alles mooi in te pakken en op Vrijdag 16

december van 13.00 – 17.00 uur maken we kerststukjes voor de verkoop. Mocht u willen aansluiten dan bent u van harte welkom. Geef dan uw mailadres op aan Beppie Peters dan houden we u op de hoogte van onze werktijden. Voor de kersttentoonstelling zijn we nog op zoek naar een bijzondere, uitgebreide kerststal die we als pronkstuk willen neerzetten. u maakt ons erg blij als u er één te leen hebt .

Graag Tot Ziens op de Kerst-Inn.

Zaterdag 17 dec. en Zondag 18 dec.2022 van 11.00 – 17.00 uur

Addy Groos (06-28284700

Beppie Peters (06-30483180)

10 JAAR SACRED DANCE BIJ DE AvP

(dit op tijd aangeleverde artikel is helaas door de redactie bij het vorige nummer over het hoofd gezien, vandaar plaatsing als nog)

Al 10 jaar biedt de Antonius van Padua Gemeenschap Nijmegen iedereen de gelegenheid bijzondere dansochtenden te ervaren. Vanaf september is er een najaarscursus gestart.

Sacred Dance betekent gewijde dans in de zin van heel makende dans. We maken contact met ons innerlijk, verbinden ons met de dansers naast ons en de hele kring. We zoeken de rust en stilte in ons zelf op en komen steeds meer in het hier en nu en in de kern van ons eigen wezen.

We dansen, verbonden in een kring, met rustige passen en eenvoudige gebaren op klassieke, religieuze of hedendaagse muziek.

Kom en dans. Of je ervaring hebt met dansen of niet, man bent of vrouw, jong of oud , je bent van harte welkom en iedereen kan het. Terese van Helvoort begeleidt de ochtenden.

Wanneer? Op 7 vrijdagochtenden van 10.00-12.00uur (met theepauze):

1ste en 2de (hebben al plaats gevonden)

3de: 4 november 4de: 18 november

5de: 25 november 6de: 2 december

7de: 16 december

Waar? in het Parochiehuis van de AvP: van Slichtenhorststraat 81. Nijmegen

De bijdrage is 70 euro, als u niet alle keren kunt is er een regeling te treffen.

Aanmelden/vragen: marij_de_rooij@hotmail.com of tel. 0621526493

Marij de Rooij)

Ergens bij willen horen is een menselijke behoefte

Bakkerij Koekkoek

RARE TIJDEN EN NIEUWE KANSEN

Hoewel je er weinig over hoort en leest in de media is er onder economen veel ontevredenheid en fundamentele kritiek op ons financieel-economisch stelsel. Er zijn economen die stellen: het zal met de wereld niet beter gaan tenzij de economie verandert. Onze economie gaat uit van een egoïstisch standpunt en dwingt de industrie tot korte-termijndenken. Waar vooral de natuur inclus haar grondstoffen schade van ondervindt.

Daarom is het niet verwonderlijk dat mensen op zoek zijn gegaan naar alternatieven voor het huidige systeem. Eén daarvan is de Lokaal-Geldbeweging. Bedoeld voor regio's die een economische eenheid vormen of dat meer zouden kunnen worden. Dat kan als men wil kiezen voor minder transport vanuit verre landen. Nog afgezien van de uitbuiting die in die landen meestal plaats vindt. Hoewel dat niet voor alle producten zal kunnen. Wij willen onze bananen toch niet meer missen!?

Het zou goed zijn als dit geld zou toenemen om het in zijn oorspronkelijke functie van ruil- en investeringsmiddel te herstellen en het zijn speculatieve rol in ontnemen. M.a.w. dit andere geld is een tegenbeweging tegen de wereldwijde uitbuiting die in het financieel systeem zelf aanwezig is. Vanuit het financieel systeem zelf plaats vindt.

Een nieuw en ander soort geld

De organisatie STRO startte 50 jaar geleden met de Lokaal Geld beweging om een ander geldsysteem te bouwen. Het doel is dat de regio meer kansen krijgt om tot bloei te komen. Dat gebeurt doordat dit geld langer in de regio blijft en zo de plaatselijke economie stimuleert. Dat kan doordat er andere regels aan dit geld gekoppeld zijn. Je hebt dus een eigen geldcircuit, en dit is tijdelijk. Zolang als nodig om dit geld zijn regionale werk te laten doen. Als het is 'uitgewerkt' kan het weer euro worden.

Wat kan dit betekenen voor een regio als Nijmegen?

Een regio kan een stad zijn met 30 à 60 km daar omheen. Vaak heeft het Midden-en Kleinbedrijf meer behoefte aan geld dan ze kunnen krijgen van bank. Nu vooral, na de coronatijd. Banken geven geen kleinere kredieten en bovendien kijken ze alleen naar de winstgevendheid, niet naar de mogelijkheden van een (startende) ondernemer. Een beperkte visie, alleen financieel.

Wat is er anders aan dit geld?

Het is renteloos. Er wordt op een andere, eerlijker manier kapitaal gewonnen uit de bedrijvigheid. Dit nieuwe kapitaal komt alleen ten goede aan (nieuwe) initiatieven

binnen de regio.

Er gelden andere regels voor dit geld. Het stimuleert het wij-denken als regio boven het ik-denken. Als iedereen elkaar wat gunt word je er allemaal beter van omdat er meer groei en vooral bloei komt. Meer levendigheid, meer kansen voor jonge mensen. Want wat gebeurt er als je deze mensen verliest? Een gestage verarming van de regionale mogelijkheden ten behoeve van het grote geld met supranationale bedrijven. Dat zie je in de binnenstad. En dat gebeurt overal. Denk aan de constante stroom van fusies in de afgelopen 30 jaar. De keus is fuseren of verdwijnen.

Het kan niet meteen wegstromen naar de wereldeconomie. Waar de rijken steeds rijker worden, in steeds toenemende mate. Want geld trekt geld aan.

Wereldwijd functioneert dit geld al op 2000 plaatsen.

In heel Kenia, delen van Zuid Amerika, Sardinië, de Italiaanse regering wil het introduceren op het vasteland. Verder een deel van Oostenrijk met 2 miljard euro per jaar. In Nederland zijn er 1500 bedrijven en particulieren lid.

De gemeenteraad in Amsterdam wil dit geld promoten voor de armere wijken. In veel steden zijn mensen bezig circuits te bouwen van winkeliers en hun toeleveranciers oa boeren en consumenten. Als de bevolking van Nijmegen hier wat in ziet, is de kans groot dat de Gemeenteraad erachter gaat staan, net als in Amsterdam. Er is al een gesprek geweest met Groen Links. Zij zijn niet onwillig, maar er moet een goed plan komen.

Als u meer wilt lezen kijk op: www.novio-euro.nl

Eveline van Aller

Wij stellen aan u voor

In het midden: Ans Rademaker, samen met Clara, Ben en Rob

Wij willen u even voorstellen. Dit is Ans Rademaker. Een echte Nijmeegse. Ans speelt 40 jaar kerk orgel en piano. En komt ontz. A.V.P. versterken. Voorheen was ze organist. In de Petrus Canisius kerk Groenestraats kerk. Lourdes kerk en H. Hart kerk in Bergen Dal. Vanwege de Verzuimings Ujd en het weg raken van 2 kerken. Bekende dat voor Ans minder muzikaal werk. Ans zal met Ben hier in de kerk ook trompet en orgel gaan oefenen. Ans wijf wensen je bij ons. Een hele fijne muzikale toe komst.

Antonius van Padua in beeld

Antonius op vakantie

Wij zijn in september naar Zuid-Limburg met vakantie geweest. Onze vakanties bestaan altijd uit wandelen en genieten van de mooie omgeving. Op het programma stond dit jaar een wandeling van ca. 9 km naar de Sjaasberg (Schaesberg).

Op deze berg staat, 'De Kluis' uit 1688, het is een kluzenaarswoning met kapel en absis. Hier hebben 16 kluzenaars gewoond tot 1930. De eerste bewoner was een Franciscaner pater Laurentius Ploumen, hij is overleden in 1706 en werd begraven in de kapel voor het hoofdaltaar.

Gelukkig was 'De Kluis' open en konden wij het moois van binnen ook bewonderen. Er zijn 2 nissen in de kapel, rechts met de Heilige Antonius van Padua zie de foto en links Sint Rochus van Montpellier. Deze kapel van 'De Kluis' is toegewijd aan de Heilige Antonius van Padua.

Pieta en Antoon Janssen

Concert

Mnemosyne

Op 6 november 2022 zingt kamerkoor Mnemosyne in Nijmegen het Allerzielenconcert getiteld *In Friede fahren*.

Onder leiding van Wolfgang Lange worden werken uitgevoerd van Schütz, Bach, Reger en Escher, waarin de dood vanuit verschillende perspectieven wordt benaderd. Het koor wordt begeleid door Linda Paulino (violone) en Alexander Puliaev (kistorgel).

In Friede fahren is onderdeel van het programma 'Tussen licht, duisternis en licht', een vierjarige reeks Passie- en Allerzielenconcerten

6 nov. 15.30 uur:
Antonius van Paduakerk, Nijmegen
Toegang: €17 (t/m 14 jaar gratis)
Kaarten reserveren via:

www.kamerkoormnemosyne.nl

Concert

Martin Oei en Paul Keijsers

Dinsdag 25 Oktober 2022 12.00 u.
Parochiehuis: Concert voor 2 piano's van Joh. Brahms uitgevoerd door Martin Oei en Paul Keijsers

Agenda

Zo 30 okt, 10.00u

Viering Allerheiligen, Allerzielen
Voorganger: Kees Megens mmv Larissakoor

Zo 6 nov, 10.00u

Voorganger: Cecile Kuijpers mmv de cantor

Zo 13 nov, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor

Zo 20 nov, 10.00u

Voorganger: Liesbeth Jansen mmv de cantor

Zo 27 nov, 10.00u

Eerste zondag Advent

Voorganger: Louis Sibbald mmv het Gregoriaans Koor

Zo 4 dec, 10.00u

Tweede zondag Advent

Voorganger: Theo Brock mmv de cantor

Zo 11 dec, 10.00u

Derde zondag Advent

Voorganger: Tjeu van Knippenberg mmv het Paduakoor

Bezoekgroep

De Bezoekgroep wil mensen bereiken die graag bezoek ontvangen. Wanneer je het fijn vindt bezoek te ontvangen kun je dat natuurlijk zelf aangeven. Dat blijkt in de praktijk echter niet makkelijk te zijn. Mensen doen niet zo maar uit zichzelf een beroep op de bezoekgroep.

Daarom de vraag, als je van iemand hoort of ziet, dat hij/zij graag regelmatig bezoek

wil ontvangen, of als je denkt dat iemand veel alleen is geef dat dan aan ons door. Het kunnen mensen uit de buurt zijn, gelovig of ongelovig, allemaal welkom!
Contactpersoon: Josette Lenders.

josette.lenders@gmail.com

